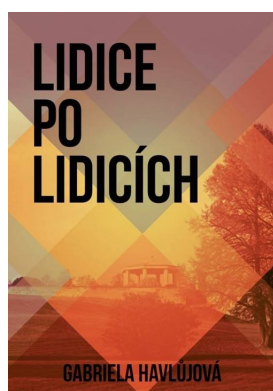

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

LIDICE PO LIDICÍCH - GABRIELA HAVLŮJOVÁ *point4me.cz* *tisk online snadno a rychle*

To je název publikace, která byla dne 5. února 2015 představena v kladenské kavárně Lodestar. Autorkou je Gabriela Havlůjová, předsedkyně OV Českého svazu

bojovníků za svobodu. Publikaci vydala ZO Českého svazu bojovníků za svobodu Kladno a spolek Halda. Prezentace se zúčastnily lidické děti Marie Šupíková, Václav Zelenka, Pavel Horešovský, lidická žena Miloslava

Kalibová (v prosinci oslavila 92. narozeniny), starostka Lidic Veronika Kelerová, členové ČSBS a ČsOL Kladno, rodinní příslušníci autorky a další hosté. Prostory kavárny byly zaplněny do posledního místa. Všichni přítomní se cítili přímo či nepřímo s Lidicemi spjatí. O to více se těšili na nové informace. Text publikace vychází z její diplomové práce s názvem Poválečný vývoj Lidic - pietní vzpomínka a život v nových Lidicích. Část o siru Barnettu Strossovi vyplývá i z osobních setkání s jeho rodinnými příslušníky a z návštěvy v Národním archivu v Londýně. Ve své prezentaci zmínila i skutečnost, jak jí ovlivnila návštěva *pokračování str. 2*

Nejdůležitější body:

- LIDICE PO LIDICÍCH
- DEN S TGM
- STÁTNÍ SYMBOLY

Uvnitř tohoto vydání:

LIDICE PO LIDICÍCH	1-2
JEDNÁNÍ ÚV ČSBS	3
DEN S TGM PAMATUJ!	4
BRIGÁDA V LIBUŠÍNĚ	5
ARTSTETTEN	6-7
STÁTNÍ SYMBOLY	8-9
KLADENSKÝ RODÁK A STAROSTA CHICAGA	10
ZÚČASTNILI JSME SE...	11

koncentračního tábora v Osvětimí, kam ji jako 13 letou vzali rodiče a potom průvodcování v Památníku Lidice v 15 letech. Takže již někdy v té době se začal projevat její zájem o osud Lidic a také o přeživší lidické děti a ženy. Proto také hned v úvodu publikace si můžeme přečíst: „Tuto publikaci věnuji Lidickým, kteří si svůj tragický osud nevybrali, ale přesto jim byl celý jejich život připomínán.“ V publikaci se věnuje bezprostřednímu ohlasu po vyhlazení Lidic. Klade si otázku, která zajímá více lidí. Proč se právě Lidice staly světoznámým symbolem? Přibližuje osobnost anglického lékaře Barnetta Strosse, který se domníval, že Lidice jsou hornická vesnice a již v průběhu léta 1942 oslovil horníky v oblasti North Staffordshire s myšlenkou vybudování nových Lidic. Založil hnutí LIDICE SHALL LIVE – Lidice budou žít. Toto hnutí

se později stalo celobritským hnutím. Sir Barnett Stross se stal výraznou osobností poválečných Lidic. Rozebrala i několik motivů, které ho mohly vést k jeho výrazné pomoci Lidicím. Založení Růžového sadu a Lidická sbírka umění, jeho další stopa. Zmínila se i o první poválečné lidické tryzně, kdy do Lidic přijelo 150 000 návštěvníků. V publikaci se věnuje i rozšířenému jménu Lidice, které dostávaly a dostávají ženy a dívky v Jižní Americe. Když se připra-

vovalo natáčení filmu Lidice, bývalý lidický knihovník Zdeněk Fous oslovil dívky a ženy s křestním jménem Lidice. K dnešnímu dni je na 130 žen pojmenovaných po Lidicích v kontaktu přes sociální síť Facebook.

Zajímavé vyprávění bylo proloženo kopiemi fotografií a dokumentů, které se do publikace nedostaly. Gabriela Havlůjová vycházela nejen z dosud publikovaných materiálů, ale také ze vzpomínek pamětníků (zpracovaných metodou orální historie), článků z britských deníků a archívních pramenů uložených v Česku i Velké Británii. Povídání autorky bylo oceněno zasluženým potleskem všech přítomných. Lidické ženy odcházely se symbolickou růží, kterou před zahájením prezentace dostaly od dcery autorky.

Milá Gábinko,
přejeme Ti, aby si „Tvoje Lidice“ našly hodně čtenářů.

Autor článku: Eva Armeanová. Foto: Stanislav Pítr

... Z JEDNÁNÍ ÚV ČSBS

Milé sestry a bratři, zúčastnila jsem se zasedání ÚV ČSBS a než obdržím zápis (na ten z říjnového zasedání z roku 2014 se čekalo až do začátku února 2015), ze kterého bych Vám mohla poskytnout ucelený obraz toho, co se projednávalo, přináším tento článek – výpis z jednání ÚV z 10. února 2015.

● **Odprodej domu** – podepsaný dodatek ke smlouvě o prodeji budovy – užívání pro ČSBS do roku 2024. V případě že se podaří sehnat jiný prostor (jednání s městskými částmi v Praze a ministerstvy), tak se budeme stěhovat dříve. Na říjnovém zasedání ÚV ubezpečeno předsedou, že na peníze z prodeje se nesahá, že jsou uloženy na účtu. Dnes naznačeno, že se z prodeje budovy hradí schodky vzniklé zejména nutností hradit 15% ze získané dotace od státu z vlastních příjmů.

● **Dočasná komise pro řešení záležitosti změny sídla ÚV ČSBS** – navržena a schválena ve složení: předseda: br. Josef Čermák (předseda ÚRK ČSBS), členové: br. Josef Vegner, ses. Gabriela Havlůjová, br. Emil Šneberg, br. Zbyněk Kieseewetter, ses. Zdena Křivanová, br. Emil Cigánik.

● **Hlášení z VČS** – stručná informace o konání VČS a chybějících dokumentů z řady OV (dodalo jen 46 ze 78 okresů) – vystoupila jsem v diskusi, že očekávám písemnou odpověď na naše dotazy vzešlé z VČS ZO Kladno – majetkové otázky.

● **Vlastenecké sdružení antifašistů** – uzavřena s nimi bude Dohoda o vzájemné spolupráci.

● **Nové akce ČSBS na rok 2016:**

- Ples ČSBS - místo konání zřejmě Hradec Králové

- Ocenění pro české vlastence od ČSBS – návrhy na název do konce března na OV – prozatím bylo navrženo: Český vlastenec, Srdcem Čech, Srdce vlastence.

- Vzpomínkové pochody – návrhy na místo pochodu na rok 2016 – do konce března na OV.

● **Pochvala** - OV Kladno pochváleno za aktivity pro mladší členy, osvětu na Fb a webu.

● **Otevřený dopis ČSBS pro Radu České televize** – předložen a schválen - příkládám jako přílohu Zpravodaje.

● **Prohlášení Slovanského výboru k situaci na Ukrajině** – bohužel jsme neobdrželi písemně – nesouhlasila jsem se zněním – příliš jednostranné (dodávání zbraní západními mocnostmi, podněcování konfliktu apod.), nemáme k situaci dostatek informací, a proto nemůžeme pronášet takové zásadní soudy – poměrem 22:21 bylo odsouhlaseno, že ČSBS se svým podpisem pod prohlášení podepíše.

● **Problémy s dopravou zdarma pro členy ČSBS** – v Plzni využívali dopravu zdarma i mladí členové – konflikt s dopravním podnikem, který tuto výhodu chce odebrat všem členům. Pověřen br. Kulfánek, aby řešil otázky dopravy zdarma či se slevou pro naše členy.

● **Projekt terénních pracovníků** – prozatím pozastaven, nebyla potvrzena dotace na tento rok. Pracovníci mohou politické vězně navštěvovat, ale na své náklady.

● **Upozornění** – na OV Beroun přišli tzv. „šmejdi“ (znáte z TV –

využívají důvěry seniorů), kteří se snažili získat seznam členů za záminkou, že chtějí obdarovat pamětníky dárky u příležitosti 70. výročí konce války. Prosím, nepouštějte nikoho do svých obydlí bez předchozího ověření, že se jedná o důvěryhodnou osobu (pokud by Vás v rámci 70. výročí osvobození vlasti měl někdo navštívit, budeme Vás včas informovat).

V rámci jednání ÚV jsem vystoupila s příspěvkem na téma: **sídlo budovy** (potvrzení, že se prozatím nikam stěhovat nebudeme, dokud nenajdeme vhodné prostory – nikoliv nájem), **konání VČS** (žádná diskuse, žádné dotazy – prý budeme vyrozuměni písemně), **pořízení nového vozidla ČSBS** (br. Vodička mě informoval, že vůz pořídil od firmy Opat - sídlí v budově ČSBS - na tzv. operační leasing, původní vozidlo již bylo prý často potřeba opravovat – částka za nákup není uvedena v účetnictví, prý se dozvíme až v červnu 2015 po uzavěrci konce roku 2014), **pozdní dodávání zápisů ze schůzí** – opakovaně upozorněno – bude prý napraveno. Po skončení schůze jsem byla br. Vodičkou vyzvána ještě k osobní debatě, kterou jsem absolvovala u něj v kanceláři.

Pokud by kdokoliv z Vás měl zájem o bližší informace, ráda Vám je sdělím při osobní návštěvě, či na nejbližší schůzi OV ČSBS Kladno.

Gabriela Havlůjová

POZVÁNKA NA DEN S TGM - LÁNY

Milé sestry a bratři, dovolujeme si Vás pozvat v sobotu **7. března** do Lán na akci Den s T.G.M., kterou pořádá místní muzeum. Akce bude spojena se vzpomínkou na 165. výročí narození Tomáše Garrigue Masaryka. V 11.00 hodin se uskuteční pietní akt na hřbitově a poté se přesuneme k muzeu, kde bude od 12.00 - 16.00 hodin ochutnávka oblíbených jídel T. G. Masaryka ve stanu umístěném před Muzeem T. G. Masaryka v Lánech včetně vystoupení kapel. Od 13.00 hodin

bude slavnostně zahájena nová výstava o historii salónního vozu TGM ve výstavní síni muzea.

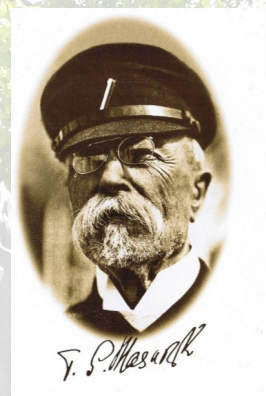
Od 10.00 - 16.00 hodin bude ke shlédnutí oživená prohlídka stálé expozice (prvorepublikové četnictvo, legionáři, atmosféra 1. republiky) a od 10.00 - 18.00 hodin bude pro návštěvníky otevřen zámecký park.

Pro členy ČSBS, ČsOL a rodinné příslušníky bude zajištěna autobusové doprava z Kladna od Hotelu Kladno v 10:15

hodin. Předpokládaný odjezd z Lán 15.00 hodin.

Je nutné se nahlásit do konce února na tel. 605 436 884.

Text: P. Hroník

POZVÁNKA NA AKCI PAMATUJ!

Vzpomínka na utrpení českých Židů za 2. světové války se uskuteční v

Husově sboru Církve československé husitské v Kladně, v bývalé sy-

nagoze dne **8. 3. 2015 od 17 hodin.**

Před 71 roky, 8. března 1944 bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 mužů, žen a dětí.

Jako vzpomínka a vyjádření úcty zazní v Husově sboru CČSH v Kladně písně, které měli na rtech lidé, kteří šli tehdy na smrt. Krátce k tématu promluví PaedDr. Irena Veverková a farář CČSH Mgr. Phaniel Osweto, PhD.

*Text: CČSH Kladno
foto internet*

HLEDÁTE NA JARO BRIGÁDU?

V loňském roce jsme se na základě informací od našeho člena br. Řidkošila dověděli o zapomenutém pomníku v Krnčí. Bezprostředně poté jsme oslovili naše mladší členy a uspořádali brigádu o které jsme Vás informovali prostřednictvím Zpravodaje.

V letošním roce přišel s obdobnou informací br. Stanislav Pítr, který v Libušíně objevil na místním hřbitově zanedbané hroby čs. legionářů. Po uveřejnění loňské brigády se ozvalo několik zájemců prostřednictvím internetu, že v případě konání nějaké další brigády by se rádi zúčastnili také. Rozhodli jsme se proto oslovit všechny, kdo mají zájem, aby se předběžně přihlásili na letošní brigády, které plánujeme na první pololetí roku 2015. Předběžný termín obou brigád bude přelom března a dubna.

Co nás tedy čeká?

1. **Brigáda v Kladně**

Krnčí – pomník věnovaný obětem heydrichiády. Úprava okolí pomníku, mulčovací kůra, vysazení trvalek (musíme vzít v úvahu, že pomník je v lese).

2. **Brigáda v Libušíně** – brigádu organizuje ZO ČSBS Kladno ve spolu-

práci s ČsOL Kladno – jedná se o hrobová místa legionářů z ruské a italské fronty na hřbitově v Libušíně, které jsou v neutěšeném stavu. Úprava hrobů, vyčištění, vysazení trvalek/mulčovací kůra.

Co budeme potřebovat?

Pracovní oblek, nářadí, rýžáky, hrábě, motyku, rýč, ruční pilu, rukavice, několik pytlů mulčovací kůry, nějaké trvalky na výsadbu a samozřejmě dobrou náladu !!!

Co nám bude odměnou?

Tak především dobrý pocit, že jsme vykonali dobře odvedenou práci a samozřejmě také poznání, že naše organizace Český svaz bojovníků za svobodu nejsou jen účastníci 2. odboje, přeživší nebo pozůstalí po obětech nacismu, ale že máme i řadu aktivních a mladších členů. Na závěr každé brigády vykonáme na místě krátký pietní akt položením květin a zapálením svíček.

Přihlásit se na brigádu můžete již nyní na emailu nebo na telefonním čísle uvedeném na poslední straně Zpravodaje. O přesném termínu jednotlivých brigád budete včas vyrozuměni!!! Předem děkujeme za Váš zájem!

ARTSTETTEN A NÁSLEDNÍK TRŮNU

Rakousko bývalo jiné, než, jak je známe dnes. Nebývala to jenom alpská země ohraničená vysokými kopci. Až do Velké války patřilo Rakousko k nejdůležitějším námořním velmocím. Dnes je to překvapující. Pod habsburským orlem se plavily lodě kolem celého světa. První rakouské plavidlo, které obeplulo svět při vědecké výpravě konané v letech 1857 - 1859, byla dřevěná třístěžňová fragata Novara. V letech 1892 - 1893 obeplul arcivévoda František Ferdinand D'Este celý svět a mnohé památky z jeho cest jsou i na Konopišti. Arcivévoda František Ferdinand D'Este byl vlivným zastáncem výstavby silného rakousko-uherského námořnictva a prosazoval plány na početné, moderní válečné loďstvo. Pro nás, kteří žijeme v naší vlasti, jejíž hranice neomývají mořské vlny, je to možná

trochu vzdálené téma. Ale do konce Velké války, té první světové, tomu bylo jinak. České země patřily k habsburské říši a díky rozvinutému těžkému průmyslu a velkému množství prvotřídních odborníků hrály významnou roli při výstavbě rakousko-uherského loďstva. Skutečnost je taková, že každý desátý námořník rakousko-uherského námořnictva byl české národnosti. V osádkách ponorek a námořního letectva byl tento podíl třetinový. V důstojnickém sboru mezi dělostřelci, lékaři a v konstrukčních kancelářích jsme jako Češi měli dokonce většinu! Prohraná válka ale všechno změnila. V loňském roce nejenom my, ale snad opravdu celý svět vzpomenul výročí vypuknutí Světové války. Alespoň takový název jsme se učili my, tak se tomu nešťastnému, ale skončenému, ob-

dobí říkalo. Tehdy nikdo nepředpokládal, že by někdy mohlo dojít k nové válce, k válce dokonalejší a strašnější. Nyní se pro tu první zvolil název Velká. Velká válka. Škoda, že ne poslední. Za roznětku Velké války je udáván atentát na následníka rakousko-uherského trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda D'Este. Ten atentát se stal v Sarajevu. Ano, stal se záminkou k vypuknutí Velké války, říká se to. Pravděpodobnější však je, že jen urychlil propuknutí pruské rozpínivosti. Prusko dlouho před atentátem lákalo Rakousko-Uhersko do společné válečné akce. Pro přelom 19. a 20. století je charakteristický nejen prudký rozvoj průmyslu, ale i růst napětí mezi velmocemi. Právě sjednocené Německo pod nadvládou Pruska a jeho prosperita představovala největší problém. Bezohledně se dralo

FRANTIŠEK FERDINAND D'ESTE

v před a jeho „světovládne“ ambice začaly postupně ohrožovat i dosud suverénní postavení dosavadní „jedničky“, Velké Británie. V Evropě nakonec došlo k vytvoření dvou mocenských bloků Trojspolku (Německo, Rakousko-Uhersko, Itálie) a Trojdohody (Velká Británie, Francie a Rusko). Všichni víme, že sarajevský atentát byl, že při něm byl zastřelen následník rakouského císaře i s manželkou. Před několika lety uspořádala naše organizace návštěvu vojenského muzea v Lešanech. Navštívili jsme i blízký zámek Konopiště. Byl krásný slunečný den. Řada z nás využila tohoto počasí buď k prohlídce zámku, nebo jeho rozsáhlého parku. Středobodem zámecké expozice je život následníka rakouského trůnu Františka Ferdinanda D'Este a jeho rodiny. Je tam vše až do okamžiku atentátu a jejich smrti. Co s nimi bylo dál? Napadlo vás, že někde musí být jejich hrob? A kde? Že by v centru Vídně v Kapucínské hrobce? Ne, tam nejsou. V kapucínské hrobce jsou pochováni jen „řádní“ Habsburkové. Kde tedy jsou? Je tomu již hodně dlouho, v té době jsem byl

mladší a skoro nic mě nebolelo. Projednával jsem tehdy v Rakousku měření časů na rychlostních zkouškách automobilových rallye a jejich vyhodnocování. V Rakousku se velmi často setkávám s nejrůznějšími vzpomínkami na tehdejší císařství a na významné postavení Rakouska v Evropě i ve světě. A tak při zmíněném jednání se mi rakuští partneři pochlubili, že poměrně nedaleko je císařský zámek, kde jsou oba, tedy František Ferdinand D'Este a jeho manželka Žofie Marie Josefína Albína, hraběnka Chotková pochováni. Pro zpáteční cestu domů jsme zvolili malou zajižďku. Byla zajímavá. Jen několik kilometrů od Wachau na levém břehu Dunaje a nedaleko řeky, uprostřed parkové zeleně stojí, jak je psáno, zámek Artstetten následníka trůnu Františka Ferdinanda Rakouského. Informační leták zde mají v jazyce německém, anglickém, francouzském a – pozor! – českém. Velmi zajímavá expozice zavede návštěvníky zcela volně až k nablýskanému automobilu Gräf und Stift, který jste mohli spatřit i ve filmu o sarajevském atentátu a kterého se můžete dotknout. V samém závěru pro-

hlídky na nás čekalo ještě jedno nemalé překvapení. Už jsme se chystali k odchodu, když nás paní kastelánka ještě na malou chvíli zdržela. Předala nám klíče od vchodu do spodní části zámku, kde se nachází hrobka obou manželů. Vždy, když stojíte před památkou jakýchkoliv obětí, je to silný pocit. A tady? Co by asi bylo, kdyby...? Vždyť on, byl přece daleko modernějšího myšlení, než panující Jeho císařské Veličerstvo.

Vracíme klíče, poděkujeme a míříme domů. Vzpomínka v nás zůstává při další cestě. Odbočujeme na sever. Už se stmívá. Do světla reflektorů vskočil bílý nápis KL MAUTHAUSEN. Také vzpomínka a svým obsahem děsivá. Je z nedávna. Já však o tom nebudu psát. Necítím se k tomu dost oprávněn. Mnozí mají k tomuto tématu bohužel blíže...

Jaroslav Bárta,
Petr Hroník

STÁTNÍ SYMBOLY ČESKÉ REPUBLIKY

V dnešní době se nám dostávají do rukou velmi často všelijaké časopisy a knihy nebo se setkáváme prostřednictvím internetu či televize se vzpomínkami na hrdinské činy našich předků, z pohledu současných generací, dědů a pradědů. Jsme rádi, že byli, jsme rádi, že milovali svoji zem tak, že byli ochotní za dosud neexistující stát nasadit a mnohdy i obětovat svůj život. A v kolika případech jej také obětovali. Vždyť téměř na každé návsi, tvořící centrum vesnice, se nachází na pomnících jména těch, kteří se doma sice rozloučili, ale již nikdy se nevrátili. Za co bojovali? Za císaře pána a jeho rodinu, jak se zpívá, jen podle rozkazu, nebo (a to hlavně) podle vlastního přesvědčení.

O Rakousko-Uhersku se říká, že bylo žalářem národů s centrem ve Vídni. Kdo se však chtěl prosadit v jakémkoli oboru, šel do Vídně, do Rakous. I třeba od krejčího, který se vyučil, nebo alespoň pracoval ve Vídni, se čekalo více. České země byly jedním z nemnoha míst Rakousko - Uherska, kde se rozvíjelo hospodářství a výrobky z Českých zemí, byly na vysoké úrovni. Vždyť před rozpadem

Rakousko - Uherska bylo soustředěno do Českých zemí na 70% celkové průmyslové výroby celé monarchie! Společně s tím, rostlo sociální i národní uvědomění. Také se stále častěji připomínalo, že císař pán se nikdy nenechal korunovat českým králem. Tohle všechno s pomalou, přesto významně stoupající národní kulturou, přispělo k tomu, že z nespokojenosti a postupného probouzení se národa vznikly legie a jejich příslušníci - legionáři. To nebyly tisíce, ale desítky tisíc a nakonec přes sto tisíc dobrovolníků. Dokazuje to opravdovou nespokojenost národa a potvrzuje správnou cestu jeho politického vedení. Za čím šli? Co měli legionáři před sebou? Tentokrát nemyslím tu ideu, tu myšlenku, „aby se vláda věcí tvých vrátila do tvých rukou, ó lide český!“, jak pravil Jan Amos Komenský ve svém Kšaftu umírající matky jednoty bratrské. Myslím tím symbol, nesený před útočící jednotkou, myslím prapor, praporec, nebo vlajku. Prosím Vás milé sestry a vážení bratři, zeptejte se svých vnoučat, jaký je rozdíl mezi praporem, praporcem, vlajkou a jak vypadá státní znak. Budete mít z jejich odpovědí a zna-

lostí radost? Ale někdo je to přece naučit měl!

Víme, že v legiích byly zvoleny dvě historické barvy, tedy červená a bílá. Pod těmito barvami se šli bít za ideu, za národ. Doba našeho mládí byla napjatá, všichni jsme to cítili a stejně tak jsme se cítili občany této naší země. Nevím, zda tehdejší učitelé více znali, nebo zda byly osnovy výuky tak zaměřené, či zda vnější tlak budil v nás ten protitlak, ale věci související s naším státem jsme vnímali a nevědomky ukládali do své duše. Jedním ze symbolů státu je vlajka. Pamatuji si dobře, že zákonem jsou předepsány pro státní vlajku i vzájemné poměry stran. Tedy poměr je 2:3, pole v horní polovici je bílé, v dolní červené. Od strany žerdě je úhlopříčně vklíněna, tedy až do středu, barva modrá. Jestliže je vlajka vyvěšena svisle, třeba na budově, musí být při pohledu z budovy bílé pole na pravé straně a nesmí být znevažována jakýmikoliv nápisy. Všechno ostatní s jinými poměry jsou prapory či praporce, které však nejsou oficiálním symbolem našeho státu, ale jsou označením nějakého společenství, v případech armády jsou symbolem

JAK JSME SE JE UČILI VE ŠKOLE

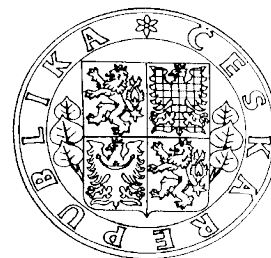
praporu – vojenské jednotky skládající se z několika rot.

A další symboly? Československo mělo tři provedení státního znaku, tedy velký, střední a malý. Dnes se používá jen velký státní znak České republiky a malý státní znak České republiky. Velký státní znak tvoří čtvrcený štít. V prvním a čtvrtém poli je historický znak Čech – stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou zbrojí a zlatou korunou na červeném poli. Ve druhém poli se nachází znak Moravy – orlice stříbrno-červeně šachovaná se zlatou zbrojí a korunou na modrém poli. Ve třetím poli je znak Slezska – černá orlice se stříbrným perisoniem (půlměsícem), uprostřed s křížkem, ukončeným trojlístky, se zlatou korunou a červenou zbrojí na zlatém podkladu. Velký státní znak reprezentuje spojení všech historických zemí státu. Malý státní znak je tvořen červeným polem, na kterém je umístěn historický znak Čech – stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou zbrojí a zlatou korunou. Je malým státním znakem od roku 1990 nejprve jako znak České republiky v rámci ČSFR. Dnes je použí-

ván na místech, kde dochází k rozhodnutí ze státní moci. Např. na razítkách a pečeti úřadů státní správy a samosprávy nebo na cedulích označujících památné stromy. Mezi další státní symboly patří ještě vlajka prezidenta republiky, státní pečeť, státní hymna a konečně i státní barvy České republiky – ta naše trikolóra, jež umísťujeme při našich akcích na věnce a květiny a vzdáváme tak hold padlým. Až se zeptáte příslušníků dnešní generace, nebude tak důležité, co bylo ze symbolů zachováno, ale co ví o vlastním státě. Vždyť jej povedou!

Prosím, zkuste se jich zeptat, ale obávám se, že pro naše následovníky dnes platí jiné hodnoty...

Jaroslav Bárta,
Petr Hroník

Kde domov můj? ^{19. listopad 1918}

1. Kde domov můj? Kde domov můj? Voda ho - dí pa - ní -
2. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji stá - bí -
3. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji stá - bí -
4. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji stá - bí -
5. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji stá - bí -
6. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji stá - bí -

KLADENSKÝ RODÁK A STAROSTA CHICAGA - ANT. ČERMÁK

V lednu jsem díky služební cestě svého manžela měla možnost navštívit Miami na Floridě. Toto město je spjaté významnou osobností s mým rodným městem, Kladnem. Uprostřed Bayfront parku nedaleko centra Miami lze po menším pátrání nalézt pamětní desku věnovanou Antonínovi Čermákovi, který byl na tomto místě v roce 1933 postřelen. Antonín Čermák se narodil do hornické rodiny dne 9. května 1873, avšak na Kladně strávil pouze jeden rok. Dnes bychom marně hledali jeho rodný dům, v místech bývalé zástavby dnes stojí panelové domy. Slavného rodáka připomíná pouze pamětní deska a název přilehlé ulice „Čermákova“. Sám Čermák se do rodného města vrátil pouze jednou, při své návštěvě Československa v roce

1932. Antonín se nejprve po absolvování tříleté školy v americkém Braidwoodu stal horníkem, ihned po dosažení příslušného věku se však svůj osud rozhodl vzít do svých rukou. Odešel do Chicaga, pracoval nejprve na místních jatkách, ale postupně pronikl do podnikání – obchod s nemovitostmi. Svou přirozenou autoritou, doplněním vzdělání a cílevědomostí byl v roce 1902 zvolen za Demokratickou stranu do sněmovny státu Illinois. Po dobu 22 let od roku 1909 působil jako městský radní v Chicagu, kde byl nakonec v roce 1931 zvolen starostou (jistě k tomu vedla i přítomnost československých krajanů, kterých zde žilo na 100.000 a tak byli považováni za důležitou menšinu ve městě). Neopomenutelnou roli Čermák sehrál rovněž při vzniku Československé republiky, kdy T. G. Masarykovi vyjádřil podporu s místními krajaný – morální i finanční. Osudný se Antonínu Čermákovi stal únor 1933, kdy během návštěvy Miami na Floridě doprovázel amerického prezidenta Franklina Delana Roosevelta. Při projevu se zřejmě prezidenta pokusil zastřelit stavební dělník italského původu a jedna z ran zasáhla

právě chicagského starostu, který na následky zranění zemřel dne 6. března 1933. Dodnes se vedou diskuse, zda cílem atentátníka neměl být sám Čermák, protože působil jako starosta v Chicagu v době, kdy zde byla prohibice, která zapříčinila vzestup gangsterů v čele s Al Caponem a mohlo se jednat o vyřizování účtů. Ke cti však Antonínu Čermákovi musíme připsat, že i kdyby cílem byl opravdu on, svou smrt bral jako opravdový vlastenec, který při převozu do nemocnice řekl:

„Jsem rád, že jsem to byl já a ne Vy, pane prezident!“

Gabriela Havlůjová

V LEDNU JSME SE TAKÉ ZÚČASTNILI...

Foto vlevo: Čestná stráž u pomníku složená ze zástupců Sokola a Junáka.

Foto nahoře: Část pietního aktu proběhla také v pravoslavném chrámu.

Foto dole: Jaroslav Houška a Vlastimil Janík

Dne 27. ledna 2015 se v Národním památníku hrdinů heydrichiády konal pietní akt v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze 2. Aktu se za naši organizaci zúčastnil předseda ZO Kladno. Společně všichni přítomní vzpomněli 72. výročí hrdinské smrti popravených v době heydrichiády, 4. výročí odhalení pamětní desky 294 obětím heydrichiády a také všechny oběti holocaustu, protože právě 27. leden si připomínáme Den památky obětí holocaustu.

Pietní akt organizovala Asociace nositelů legionářských tradic, NPHH při pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje a MČ Praha 2. U pomníku popravených vlastenců uctil památku obětí prezident Asociace nositelů legionářských tradic Jaroslav Houška, který společně s Vlastimilem Janíkem položili u pomníku květiny.

Text a foto: Petr Hroník

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno a Slaný

Adresa
Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

ÚNOR

Br. Rudolf JEŽOVICZ (34)
S. Vilemína PLAKOŠOVÁ (88)
Br. Tomáš KESZELI (33)
Br. Jan TELVÁK (79)
S. Jaroslava HRUDOVÁ (92)

BŘEZEN

ZO Kladno

S. Zdeňka GAJDOŠOVÁ (81)
S. Mgr. Klára KALIBOVÁ (34)
S. Anna ČERNOHORSKÁ (62)
Br. Ján KOTVAS (47)
Br. Martin PODAŘIL (37)
Br. Štefan GAJDOŠ (80)
S. Jaroslava KMEŤOVÁ (69)
Br. Jiří VLČEK (65)

ZO Slaný

S. Libuše KARLÍKOVÁ (80)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranný a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti lety, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předemětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

Ceny za přepravu z/do nemocnice Kladno:

9. květen sídl. 70 - 80 Kč

centrum 60 - 70 Kč

Dubí, Dřín 80 Kč

Kročehlavy - staré 80 Kč

okrsek "0" 80 - 90 Kč

Ostrovec sídl. 80 Kč

Rozdělov 60 - 70 Kč

Sítná 60 - 70 Kč

Švermov 80 - 100 Kč

Vrapice 100 - 120 Kč

Výhybka 60 - 70 Kč

PŘEPRAVA NEMOCNÝCH SENIOR TAXI

Nemáte nárok na sanitku a potřebujete se přepravit :

- do nemocnice
- k lékaři
- do lázní
- na úřad

Zdarma poskytneme i :

- doprovod
- vyzvednutí léků
- další pomoc

Tel.: 604 960 437

Naši partneři :

T-Mobile

deník

VLASTA